

[Finansministeren.]

bæres af det hovedsynspunkt, som ligger bag den særlige indkomstskat, nemlig at de af denne omfattede indtægter ikke kan henføres til et enkelt indkomstår, men som regel vil være opstået i løbet af en årrække, så at en progressiv indkomstbeskatning i det år, hvor de konstateres, vil kunne virke urimeligt. Dels vil det være meget vanskeligt at afgrænse de omhandlede indkomster over for andre engangsindtægter, der ligesom indtægter ved salg af naturforekomster henføres til et bestemt indkomstår, som f. eks. spekulationsfortjenester og avancer ved realisation af varelager i forbindelse med forretningsafståelse, brand el. lign.

Forslagets øvrige bestemmelser er i det væsentlige af rent teknisk karakter, og jeg tillader mig herom at henvide til bemærkningerne til forslaget.

Med disse ord tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige og hurtige behandling.

Jeg skal endvidere for det høje ting fremsætte *forslag til lov om ændring i lov om investeringsfonds.*

Ved loven om investeringsfonds af 6. juli 1957 blev der åbnet adgang til at opnå fradrag i den skattepligtige indkomst for beløb, der i overensstemmelse med lovens regler henlægges til investeringsfonds. Beløb, der henlægges på denne måde, skal benyttes til forlods afskrivning på driftsmidler, som den skattepligtige senere anskaffer.

Efter loven er det en betingelse for at opnå fradrag for henlæggelserne, at den skattepligtige indsætter et beløb af samme størrelse som henlæggelsen på en spærret konto i et pengeinstitut kaldet konto for investeringsfond; skattepligtige, der fører regnskab, skal dog kun indsætte et beløb svarende til halvdelen af investeringsfondshenlæggelsen. De midler, der således er indskudt på spærrede konti i pengeinstitutterne, skal af disse indbetales til Danmarks nationalbank, og de forrentes af staten med en ikke-indkomst-

skattepligtig rente på 2 pct. p. a. Tilskrevne renter kan først hæves sammen med indskuddet.

I henhold til disse regler er der indtil nu af pengeinstitutterne til Danmarks nationalbank indbetalt et beløb på mellem 43 og 44 mill. kr.

Det foreliggende forslag går ud på at ændre reglerne om indbetaling til Danmarks nationalbank af de beløb, der indskydes på konti for investeringsfonds. Beløb, der indskydes af de skattepligtige fra og med 1. januar 1959, skal efter forslaget forblive i de pengeinstitutter, der har modtaget indskuddene, og beløb, der er indskudt før 1. januar 1959, skal pr. denne dato tilbageføres fra nationalbanken til de pågældende pengeinstitutter. Som en naturlig følge af, at pengeinstitutterne får fri rådighed over de foretagne indskud, foreslås det, at statens pligt til at forrente disse bortfalder. Pengeinstitutterne må herefter forrente indskuddene på sædvanlig måde. Til gengæld for, at indskyderne således opnår normal forrentning af deres indskud, foreslås det, at renter, der vedrører tiden efter 1. januar 1959, skal indkomstbeskattes. Man har herefter fundet det naturligt tillige at foreslå, at tilskrevne renter frit kan hæves.

Forslagets gennemførelse vil medføre en forøgelse af pengeinstitutternes likviditet, men dette kan ikke anses for betænkeligt i den nuværende økonomiske situation, bl. a. under hensyn til, at der til gengæld opnås en betydelig administrativ forenkling af hele investeringsfondsordningen og en væsentlig besparelse på statsbudgettet.

Idet jeg i øvrigt tillader mig at henvide til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg tillade mig at anbefale det til en velvillig og hurtig behandling i det høje ting.

Jeg skal endelig for det høje ting fremsætte *forslag til lov om indløsning af visse sparebeviser.*

Ifølge § 45 i loven om forbrugsbegrænsende foranstaltninger, nr. 43 af 14. marts 1955,